

Tidsskriftet og manusforfatterne

Tidsskriftet står, med sin lange behandlingstid av manus og faglige prioritering, i fare for å utdefinere seg selv.

Siden jeg var legestudent og fikk publisert min første artikkel i Tidsskriftet i 1969, har jeg fått publisert 48 artikler her. Det har vært kasuistikker, enkle kliniske studier og oversiktsartikler. Etter hvert har jeg ofte bakket opp studenter og potensielle forskere som har hatt Tidsskriftet som en god treningsarena.

Det har aldri vært noen rask redaksjonell håndtering av manuskriptene, men riktig ille er det først blitt de siste årene. Det er nå slik at jeg knapt våger å anbefale studentene å bruke Tidsskriftet fordi det tar «evig tid» å få publisert der. Tidsfaktoren er viktig for motivasjonen, spesielt i en tidlig fase av karrieren. Mitt siste manuskript ble inn-sendt 17.8. 2015. Etter tre måneder fikk jeg en positiv vurdering med ønske om noe revisjon av formatet. Det ble raskt gjort, men tre måneder senere, og nær syv måneder etter primærinnsendingen, har det ennå ikke kommet noen beslutning.

Jeg tillater meg å komme med denne kritikken fordi jeg selv i mange år har vært redaktør. Siden 2013 har jeg vært hovedredaktør i *Scandinavian Cardiovascular Journal*, et tidsskrift i Taylor & Francis-gruppen. Vi får inn rundt ett manus daglig, har median responstid for primærvurdering

på én uke, og manus som ender opp med aksept etter grundig fagfelle-vurdering, har hatt 5,7 ukers gjennomsnittlig vurderings-

«Tidsfaktoren er viktig for motivasjonen»

tid. Hovedredaktøren har en beskjeden lønn og assisterende redaktører en symbolsk godtgjøring. Fagfelle-vurderere honoreres ikke.

Tidsskriftet har mange flere årlige utgivelser enn våre seks numre, men det er vanskelig å se det annerledes enn at den store redaksjonsstaben ikke drives effektivt hvis manushåndteringen er som jeg ofte har opplevd. Jeg vet ikke hvor representative mine erfaringer er, men jeg hører sukk fra kolleger om at de ikke orker å sende inn til Tidsskriftet fordi det tar lang tid, er mye småpirk og fordi de erfarer det som enklere å publisere i internasjonale prestisjetidsskrifter.

Et unntak gjelder bokanmeldelser. Her har jeg begått et betydelig antall gjennom

årene: en bekvem strategi for kostnadsfritt å få bøker som et sparsomt driftsbudsjett ikke kan dekke. Slike omtaler gis åpenbart høy prioritet og går raskt gjennom. Likevel kjenner jeg på at en del av de tilsendte bøkene ikke har fortjent å bli kommentert.

Jeg utfordrer derfor redaksjonen til å ta en debatt om hvordan servicen overfor forfatterne kan forbedres, og en diskusjon om hva det faglige innholdet bør være. Det skal vel fortsatt romme noe mer enn bokomtaler og omtaler av internasjonale artikler som noen i redaksjonen finner spennende.

Knut Gjesdal
knut.gjesdal@medisin.uio.no

Knut Gjesdal (f. 1944) er professor emeritus ved Hjertemedisinsk avdeling, Oslo universitetssykehus, Ullevål. Forfatter har fylt ut ICMJE-skjemaet og oppgir ingen interessekonflikter.

Mottatt 8.3. 2016 og godkjent 10.3. 2016. Redaktør: Ketil Slagstad.

Publisert først på nett.